

Phẩm 9: HÓA KIẾT (Thiền Lai - 21 bài kệ)

Xưa con là quốc vương
Tại nước Bàn-đầu-ma
Dòng họ rất giàu có
Được quyền thuộc quây quần
Thân cận hầu bốn phía
Khoái lạc vô cùng tận
Tướng tốt ai cũng thích
Diện mạo đẹp vô cùng.
Lúc con sắp rời cung
Quan dân theo lũ lượt
Muốn cùng các thể nữ
Đi khắp nơi thưởng ngoạn.
Khi đến nơi ngắm cảnh
Thấy Sa-môn tướng tịnh
Oai nghi thật an tĩnh
Thân vận y ca-sa,
Khi con thấy vị kia
Liên phát khởi ác ý
Giận ghét tướng hình người
Lòng bực bội không vui:
Vì sao cạo râu tóc
Hình mạo xấu, gầy đen
Thân thể gẻ, mụn nhọt
Chỉ còn da bọc xương?
Do vậy đã tạo tội
Miệng nói lời ác khinh.
Sau khi bị mạng chung
Lập tức đọa địa ngục
Mãn địa ngục thoát ra
Thọ tướng đen dơ xấu
Thân thể đầy ung nhọt
Gầy trơ xương ốm yếu
Cầm chén bẻ xin ăn
Mặc áo người chết vất
Rách rã lại xấu thô
Chỗ ở không yên ổn,
Muốn đi đến nơi nào
Xin ăn cho đỡ đói
Bị gậy đánh đuổi xua
Bị ghét, bị hủy nhục
Suốt thế năm trăm năm
Bất cứ sinh ở đâu
Luôn đói khát khổ cùng

Chịu khổ mà chết đói.
Gặp Đấng Chánh Đẳng Giác
Vì chúng Tỳ-kheo Tăng
Cùng đại chúng câu hội
Giảng thuyết Chân diệu pháp
Vừa thấy chúng hội đông
Liền nhanh chân chạy đến
Ý muốn vào trong chúng
Hy vọng được ăn uống
Đến nơi thấy đại chúng
Đều ngồi nghe pháp diệu
Không đạt được ước mong
Chẳng ai cho ăn uống.
Đức Đại Từ, Như Lai
Thương xót gọi con bảo:
“Nhân giả, khéo đến đây
Hãy ngồi vào tòa này!”
Bấy giờ con vui sướng
Liền một lòng chấp tay
Lạy dưới chân Thế Tôn
Rồi ngồi qua một phía.
Lúc ấy Bạc Trượng Thế
Cù-đàm rất từ bi
Phân biệt theo tuần tự
Vì con giảng Tứ đế
Năng Nhân cạo râu tóc
Nhờ đó con thấy đạo
Tâm chí được tịch tĩnh
Đắc thần thông ngay đó
Do vậy con có hiệu
Hóa Kiệt là tên con.
Phật theo đó bảo con
Là bậc nhất Chánh thọ (Chánh định).
Phật, Thế Tôn dũng mãnh
Bạc Thế Hùng tối thắng
Thật vô lượng từ tâm
Độ con giải thoát khổ.
Tôn giả Thiện Lai ấy
Ở trong chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói hạnh nghiệp xưa.